

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) มีวิธีการดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลอง
5. วิธีการดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง ในจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ที่มีคะแนนความสูงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างในจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2552 ที่มีคะแนนความสูงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา โดยโรงเรียนแต่ละโรงเรียนมีคุณลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ อยู่ในสภาพแวดล้อมของจังหวัดชลบุรี ที่มีลักษณะเดียวกัน แต่ละโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และอยู่ในการดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากกลุ่มประชากร แล้วสุ่มเข้ากลุ่ม (Random Assignment) เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเพื่อสุ่มสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 3 เขต สุ่มได้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1

2.2 เมื่อได้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเพื่อสุ่มโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ชลบุรี เขต 1 มีทั้งหมดจำนวน 34 โรงเรียน รวมมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมดจำนวน 5,119 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1, 2552) โรงเรียนที่ผู้วิจัยสุ่มได้ คือ โรงเรียนชลกันยานุกูล แสนสุข มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมดจำนวน 366 คน

ตารางที่ 2 จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1

รายชื่อโรงเรียน	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)	จำนวนนักเรียน (คน)
1. โรงเรียนคลองก้อยวิทยา	5	153
2. โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยชลบุรี	5	213
3. โรงเรียนชลกันยานุกูล	16	754
4. โรงเรียนชลกันยานุกูล แสนสุข	9	366
5. โรงเรียนชลบุรี “สุขบท”	14	548
6. โรงเรียนชลราษฎรอำรุง	14	662
7. โรงเรียนชลราษฎรอำรุง 2	7	267
8. โรงเรียนชุมชนบ้านคลองพลู	2	38
9. โรงเรียนชุมชนบ้านอ่างเวียน	1	33
10. โรงเรียนชุมชนวัดหนองรี	2	67
11. โรงเรียนบ้านคลองตะเคียน	1	22
12. โรงเรียนบ้านคลองสับแปด	1	20
13. โรงเรียนบ้านบึง (มัญญูวิทยาการ)	4	133
14. โรงเรียนบ้านบึง (อุตสาหกรรมนุเคราะห์)	14	541
15. โรงเรียนบ้านป่าขุบ	2	54
16. โรงเรียนบ้านป่าแดง (ไชยอุปถัมภ์)	1	34
17. โรงเรียนบ้านมาบกรูด	1	26
18. โรงเรียนบ้านมาบลำบิด	1	24
19. โรงเรียนบ้านมาบไผ่	1	24
20. โรงเรียนบ้านสวน (จันอนุสรณ์)	12	480
21. โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา	2	84
22. โรงเรียนบ้านหนองเงิน	1	39
23. โรงเรียนวอนนภาศัพท์	1	26

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายชื่อโรงเรียน	จำนวนห้องเรียน (ห้อง)	จำนวนนักเรียน (คน)
24. โรงเรียนวัดคอนคำรังสรรค์	1	38
25. โรงเรียนวัดทองกุ่ม	2	47
26. โรงเรียนวัดบุญญราศรี	1	48
27. โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธา	3	89
28. โรงเรียนวัดราษฎร์โมศร	1	25
29. โรงเรียนวัดหนองน้ำเขียว	1	30
30. โรงเรียนวัดหนองยาง	1	38
31. โรงเรียนวัดเขาเขมเพียนเทพาราม	1	42
32. โรงเรียนวัดเฉลิมลาภ	1	13
33. โรงเรียนหนองรีมงคลสุขสวัสดิ์	2	70
34. โรงเรียนโรงเรียนหนองใหญ่ศิริรวิวาทวิทยา	2	71
รวม	133	5,119

2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 366 คน ได้ตอบแบบวัดความสุขสำหรับนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง

2.4 ผู้วิจัยนำแบบวัดที่ผ่านการทดสอบจากนักเรียนโดยคัดกรองเฉพาะแบบวัดความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างซึ่งมีระยะเวลาในการหย่าร้างของพ่อแม่ตั้งแต่ 6 เดือน ขึ้นไป เท่านั้นซึ่งพบว่ามีจำนวน 105 คน ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ จากนั้นรวมคะแนนและเรียงลำดับจากน้อยไปมากที่สุด คัดเลือกคนที่มีความเหมาะสมแบบวัดความสุขสำหรับนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 มาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน โดยสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง

2.5 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างตามความสมัครใจจำนวน 20 คน ผู้วิจัยสุ่มเข้ากลุ่ม (Random Assignment) โดยการจับสลากเพื่อแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบวัดความสุขของเด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง
2. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. แบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง ผู้วิจัยสร้างแบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนการสร้างแบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างให้เหมาะสมกับปัญหาของผู้รับคำปรึกษา จากนั้นกำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย โดยกำหนดนิยามเพื่อให้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด

แบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างสร้างขึ้นโดยพัฒนามาจาก The Oxford Happiness Inventory จากนั้นนำแบบวัดที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะที่ได้รับ

1.2 นำแบบวัดที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 6 ท่าน (ภาคผนวก ก) ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะเรื่องการใช้ภาษาในการวัดความสุข จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.3 ผู้วิจัยนำแบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง

1.4 ผู้วิจัยนำแบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 33 คน

1.5 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) เท่ากับ .93 (ภาคผนวก ข)

1.6 ผู้วิจัยนำแบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ปรับปรุงหลังจากการทดลองใช้ ไปดำเนินการวิจัยต่อไป

แบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากกรอบครัวหยาร้าง มีลักษณะข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) แบ่งเป็น 4 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Rating scale) คือ น้อยที่สุด น้อย มาก และมากที่สุด จำนวน 36 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถามเชิงนิมิต ได้แก่ ข้อ 2, 9, 10, 11, 13, 18, 19, 20, 21, 22, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 36 และข้อคำถามเชิงนิเสธ ได้แก่ ข้อ 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 14, 15, 16, 17, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 35 มีเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

ข้อคำถามเชิงนิมิต ให้คะแนนดังนี้

น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

น้อย ให้ 2 คะแนน

มาก ให้ 3 คะแนน

มากที่สุด ให้ 4 คะแนน

ข้อคำถามเชิงนิเสธ ให้คะแนนดังนี้

น้อยที่สุด ให้ 4 คะแนน

น้อย ให้ 3 คะแนน

มาก ให้ 2 คะแนน

มากที่สุด ให้ 1 คะแนน

แบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากกรอบครัวหยาร้าง แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. ความพึงพอใจในชีวิต (Life Satisfaction) มีข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5 และข้อที่ 6

2. ความมีชีวิตชีวา (Joy) มีข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 7, 8, 9, 10, 11 และข้อที่ 12

3. ความภาคภูมิใจในตนเอง (Self - Esteem) มีข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 13, 14, 15, 16, 17, 18 และข้อที่ 19

4. ความสงบทางจิตใจ (Calm) มีข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 20, 21, 22, 23, 24, 25 และข้อที่ 26

5. การควบคุมตนเอง (Self - Control) มีข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 27, 28, 29 และข้อที่ 30

6. การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self - Efficacy) มีข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 31, 32, 33, 34, 35 และข้อที่ 36

ผู้วิจัยได้แสดงรายละเอียดของแบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากกรอบครัวหยาร้างไว้ในภาคผนวก ก

2. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง การสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุข กรอบครัวหยาร้าง และการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมายและวิธีการสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงให้เหมาะสม

กับสภาพปัญหาของผู้รับคำปรึกษา ผู้วิจัยใช้เวลาทำการทดลองทั้งหมด 10 ครั้ง โดยโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีเผชิญความจริง มีดังต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 การปฐมนิเทศ และสร้างสัมพันธภาพ

ครั้งที่ 2 ความสุขของฉันทความสุขของเธอ

ครั้งที่ 3 ชีวิตจะเป็นสุข เมื่อมองทุกข้ออย่างเข้าใจ

ครั้งที่ 4 การเสริมสร้างความพึงพอใจในชีวิต (Life Satisfaction)

ครั้งที่ 5 การเสริมสร้างควมมีชีวิตชีวา (Joy)

ครั้งที่ 6 การเสริมสร้างควมภาคภูมิใจในตนเอง (Self - Esteem)

ครั้งที่ 7 การเสริมสร้างควมสงบทางจิตใจ (Calm)

ครั้งที่ 8 การเสริมสร้างการควบคุมตนเอง (Self - Control)

ครั้งที่ 9 การเสริมสร้างการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self - Efficacy)

ครั้งที่ 10 การประเมินผล และยุติกลุ่ม

2.2 ผู้วิจัยนำโปรแกรมที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) ระหว่างนิยามศัพท์ จุดมุ่งหมาย

กระบวนการกลุ่ม เนื้อหาและวิธีการดำเนินการและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.3 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีเผชิญความจริง

ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการดำเนินการ และการประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.4 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีเผชิญความจริง

ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน จำนวน 10 ครั้ง เพื่อพิจารณาความเหมาะสมทางด้านภาษา วิธีการดำเนินการ อุปกรณ์และเวลาในการให้คำปรึกษา แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

2.5 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีเผชิญความจริงที่ปรับปรุง

แล้วไปดำเนินการวิจัย

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (Two - Factor Experimental with Repeated Measures on One Factor) (Winer, Brown, & Michels, 1991, p. 509) ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังต่อไปนี้

	b_1	b_j	b_q
a_1	G_1	G_1	G_1
a_2	G_1	G_1	G_1

ภาพที่ 6 แสดงแผนการทดลองแบบ Two - Factor Experiment with Repeated Measures on One Factor (Winer, Brown, & Michels, 1991, p. 509)

ความหมายของสัญลักษณ์

a_1	แทน	การให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง
a_2	แทน	วิธีการปกติ
b_1	แทน	ระยะก่อนการทดลอง
b_j	แทน	ระยะหลังการทดลอง
b_q	แทน	ระยะติดตามผล
G_1	แทน	กลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการ a_1
G_2	แทน	กลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการ a_2

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. ขั้นตอนการทดลอง

1.1 เสนอแบบขออนุมัติทำวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยเพื่อตรวจสอบขั้นตอนในการทดลองมิให้มีผลกระทบกับสิทธิ และเสรีภาพ หรือมีอันตรายใด ๆ ต่อกลุ่มตัวอย่าง และได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัย เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2552

1.2 นำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนชลกันยานุกูล แสนสุข เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินงานวิจัย

2. ขั้นตอนการทดลอง แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ

2.1 ระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยประสานงานกับครูแนะแนวเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ในวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 โดยใช้แบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง ผู้วิจัยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งระดับชั้นทำแบบวัด จากนั้นแยกแบบวัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างออกมาจากแบบวัดทั้งหมด และคัดเลือกเฉพาะแบบวัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัวหย่าร้างที่ระบุว่าพ่อและแม่หย่าร้างหรือแยกทางกันเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป ซึ่งมีจำนวน 105 คน และเรียงลำดับคะแนนแบบวัดจากต่ำสุดไปหาสูงสุด คัดเลือกผู้ที่มีคะแนนแบบวัดต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 24 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากเพื่อสุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน พร้อมทั้งสอบถามความสนใจในการเข้าร่วมการทดลอง และสุ่มเข้ากลุ่ม (Random Assignment) โดยการจับสลากเพื่อแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน คะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เป็นคะแนนในระยะก่อนการทดลอง (Pre - Test)

2.2 ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง ตั้งแต่วันที่ 26 พฤษภาคม ถึงวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2552 โดยใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษาตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง กลุ่มทดลองเข้ารับการให้คำปรึกษาสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ติดต่อกัน ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงแต่จะเข้าเรียน ทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และดำเนินชีวิตตามปกติ

2.3 ระยะหลังการทดลอง

เมื่อสิ้นสุดโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริง ในวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2552 ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างซึ่งเป็นฉบับเดียวกับที่ใช้วัดในระยะก่อนการทดลอง แต่มีการสลับข้อคำถามเพื่อป้องกันการจดจำของกลุ่มตัวอย่าง คะแนนที่ได้เป็นคะแนนระยะหลังการทดลอง (Post - Test)

2.4 ระยะติดตามผล

หลังจากจบการทดลองแล้ว 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดความสุขของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้างฉบับเดิมที่ใช้ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลอง ซึ่งมีการสลับข้อคำถามเพื่อป้องกันการจดจำของกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นคะแนนในระยะติดตามผล (Follow Up) ในวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 จากนั้นทำการประเมินผลการทดลองด้วยการสัมภาษณ์เป็นรายกลุ่มเพื่อนำผลการสัมภาษณ์ไปใช้ในการอภิปรายผลการทดลอง หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องให้ครบถ้วน เพื่อเตรียมวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสุขของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้ง 3 ระยะ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated Measure Analysis of Variance: One-Between – Subject Variable and One within Subjects Variable) (Howell, 2007, pp. 449 - 460)
4. ทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทดสอบรายคู่แบบนิวแมนคูลส์ (Newman - Keuls Procedure) หากพบว่าผลการทดลองมีนัยสำคัญทางสถิติหลังจากการทดสอบความแตกต่าง ผู้วิจัยจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างแบบมีทิศทางโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบเชิงบรรยายจากค่าเฉลี่ย